Ο ΠΑΤΡΑΪΚΟΣ ΛΑΟΣ ΔΙΕΤΡΑΝΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΝ ΕΘΝΙΚΟΝ ΠΟΘΟΝ

ΠΑΡΑ ΤΑΣ ΑΝΤΙΑΓΓΛΙΚΑΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΟΥΔΕΝ ΕΠΕΙΣΟΔΙΟΝ ΕΣΗΜΕΙΩΘΗ

ΤΟ ΕΓΚΡΙΘΕΝ ΨΗΦΙΣΜΑ ΤΟΥ ΣΥΛΛΑΛΗΤΗΡΙΟΥ

(Συνέχεια έκ της 1ης σελίδος)

ληνικῶν πλοίων τὸ προσκληνήριον. Ἀλλὰ δυστυχῶς εἰς αὐτὸ δὲν ἐπέτραπη νὰ δώσῃ παρὼν ἡ Ἑλληνικὴ Κύπρος, διότι αὐτὴ εἶχε ἀλλάξη Κυρίαρχον, εἶχε παραχωρηθῆ ἀπὸ τὸν Σουλτάνον εἰς τοὺς Ἄγγλους. Καὶ εἶχον μάλιστα πανηγυρίσει οἱ Κύπριοι δι' αὐτὴν τὴν παραχώρησιν διότι ἐπίστευαν ὅτι σύντομα ἡ φιλελευθέρα Ἀγγλία θὰ ἱκανοποιεῖτο τὸν Ἐθνικὸν πόθον των. Φροῦδαι ἐλπίδες τῶν ὁποίων τὴν διάψευσιν ἐπὶ 76 μέχρι σήμερον χρόνια ἐπαναλαμβάνουν οἱ Ἄγγλοι.

Ἀλλὰ σήμερον ἀρνούμενοι ν' ἀποδώσουν τὴν Κύπρον δὲν διαψεύδουν μόνον τὴν ἐλπίδα τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ ὁ ὁποῖος ἔζησεν μὲ τὸν θρύλον τῆς πατροπαραδότου Ἑλληνοαγγλικῆς φιλίας. Διαψεύδουν καὶ περιφρονοῦν τὰς ἐπαγγελίας ὑπὸ τὴν συγκινητικὴν τῶν ὁποίων διακήρυξιν ἐκάλεσαν τοὺς Ἐλεύθερους Λαοὺς νὰ πολεμήσουν κατὰ τῆς Ναζιστικῆς τυραννίας. Διαψεύδουν καὶ ὑβρίζουν τὰ σύμβολα ὑπὸ τὸν ὡραῖον ὁραματισμὸν τῶν ὁποίων ἔκασαν ἡρωϊκῶς μαχόμενοι ἑκατομμύρια ἐνθουσιωδῶν στρατιωτῶν τῶν μεγάλων ἰδεωδῶν τῆς πολιτισμένης ἀνθρωπότητος.

Καταλήγων ὁ κ. Καλαπάνος τονίζει ὅτι ἡ Ἑλλὰς ἐγκαλεῖ σήμερον τὴν Μ. Βρεταννίαν εἰς τὸν ΟΗΕ διὰ τὴν ἀθέτησιν τῆς θεμελιώδους ἀρχῆς τῆς αὐτοδιαθέσεως τῶν λαῶν καὶ ὑπεγράμμισεν ὅτι ἡ ἐργατοπαλληλικὴ τάξις τῶν Πατρῶν δὲν θὰ φεισθῆ τοῦ αἵματος ἀκόμη μέχρις ὅτου ἡ νίκη βραβεύσῃ τὸν ἀγῶνα μας.

ΠΡΟΔΙΔΕΙ ΚΑΙ ΠΡΟΚΑΛΕΙ,

Ὁ λόγος τοῦ κ. Δημ. Λάγαρη

Τρίτος κατὰ σειράν, ὡμίλησεν ὁ πρόεδρος τῆς Ἑνώσεως Συνταγματῶν Πελοποννήσου—Ἠπείρου—Νήσων κ. Δημ. Λάγαρης τονίσας τὰ ἑξῆς:

—Σύμπτωσις ἢ συμβολισμός; Σύμπτωσις ἢ τῆς θείας Πρόνοιας βουλή; Ὅπως τότε, ἔτσι καὶ τώρα. Στὰ ἴδια ἀγιασμένα χώματα. Ὁ ἴδιος συναγερμὸς ψυχῶν. Ἡ ἴδια σκηνή. Ὁ ἴδιος σκοπός: Ἡ Ἐλευθερία.

Τότε, στὰ 1821, ἕνας Ἱεράρχης, ὁ Π. Πατρῶν Γερμανός, στὴν Πάτρα, ὕψωνε τὴ σημαία καὶ ἐκήρυσσε τὸν ἀγῶνα ἱερᾶς Ἐλευθερίας τοῦ ὁ ποδούλου Ἔθνους! Σήμερα, πάλι στὴν ἴδια πόλι, ἕνας Ἱεράρχης, μὲ ψυχὴ φλεγομένη ἀπὸ τὴν πίστη τοῦ Χριστοῦ καὶ τὴν ἰδέα τοῦ Ἔθνους, ὁ Πατρῶν Θεόκλητος, κηρύσσει τὴν ἔναρξιν τοῦ ἀγῶνος, γιὰ τὴν ἀπόδοσι τῆς ἐλευθερίας τῆς ὑποδούλου Κύπρου. Ἑνὸς ἀγῶνος, πνευματικοῦ, τῶν ἐλευθέρων Ἑλλήνων, ποὺ ἡ σημαία του δὲν θὰ ὑποσταλῆ καὶ τὰ ὅπλα του δὲν θὰ σιγήσουν, μέχρις ὅτου τὸ δίκαιο καὶ ἡ ἐπιταγὴ τῆς ἱστορίας ἐκπληρωθοῦν.

Πρὶν λίγο, διὰ τοῦ στόματος τοῦ Σεβασμιωτάτου Πατρῶν, ἀκούσατε τὴ φωνὴ τῆς Ἐκκλησίας, ποὺ δὲν εἶναι ἄλλη παρὰ αὐτὴ ἡ ἴδια ἡ φωνὴ τοῦ Ἔθνους. Γιατὶ ἡ θεία βουλὴ — αἰῶνες τώρα — ἔταξε κιβωτὸ τοῦ Ἔθνους τῶν Ἑλλήνων καὶ θεμελιουργὸ καὶ πρόμαχο τῆς πίστεως πρὸς τὸν Χριστὸ καὶ τὴν ἐλευθερία.

Καὶ ὅταν ἡ φωνὴ τῆς Ἐκκλησίας—καὶ μάλιστα τόσο στεντορία — ὑψώνεται, κάθε ἄλλη φωνὴ εἶναι περιττὸ νὰ ἀκουσθῆ. Τὰ φτωχὰ λόγια, ποὺ θὰ προστεθοῦν, δὲν εἶναι παρὰ ἀπήχησις τῆς φωνῆς τῆς Ἐκκλησίας—τῆς φωνῆς τοῦ Ἔθνους, στὰ φλεγόμενα στήθη ἑνὸς ὑπερηφάνου λαοῦ, ὅπως ὁ Παταϊκός.

Λαὲ τῶν Πατρῶν,

Σφίγγεται ἡ ψυχὴ ἀπὸ θλῖψι γιὰ τὴν σημερινή μας συγκέντρωσι. Γιατὶ εἶναι θλιβερὸ τὸ φαινόμενο, μιὰ πατροπαράδοση φιλία αἰώνων καὶ δεσμοὶ ἀγώνων καὶ προσφορᾶς αἵματος, νὰ καταλήγουν σὲ παρόμοιες ἐκδηλώσεις. Ἀλλὰ ἀκόμη θλιβερώτερη εἶναι ἡ διαπίστωσις τῆς, ἀλογίστως πείσμονος, Ἀγγλικῆς ἀρνήσεως νὰ ἀποδώσῃ τὴν ἐλευθερία εἰς τοὺς Ἕλληνας τῆς Κύπρου.

Εἶναι θλιβερὸ τὸ γεγονὸς τῶν σημερινῶν συγκεντρώσεων διαμαρτυρίας τῶν Ἑλλήνων. Ἀλλὰ εἶναι καθῆκον. Εἶναι τῆς ἱστορικῆς συνειδήσεως καὶ τοῦ ὑψηλοῦ φρονήματος τοῦ Ἕλληνος ἐπιταγή. Καὶ στὴ φωνὴ τοῦ καθήκοντος, ὁ Ἕλλην δὲν ἐδίστασε καὶ δὲν διστάζει ποτέ, πρὸ οὐδενός. Τὸ ἀπέδειξε ἡ ἱστορία. Τὸ μαρτυροῦν οἱ τάφοι. Τὸ διακηρύσσουν τὰ ὁλοκαυτώματα. Τὸ βροντοφωνοῦν οἱ ἑκατόμβες, διὰ μέσου τῶν αἰώνων.

Ἀλλά, ἂν εἶναι θλιβερὴ ἡ σημερινὴ ἔκρηξις τῆς ἀγανακτήσεως τῶν Ἑλλήνων, εἶναι ἀπείρως θλιβερώτερη, εἶναι ἐξοργιστικῶς προκλητική, εἶναι ἀπαράδεκτος, ἡ Ἀγγλικὴ ἰταμότης.

Εἶναι ἀπαράδεκτος ἡ προσπάθεια τῶν Ἄγγλων, νὰ φράξουν τὸν κρουνὸ τοῦ ἠφαιστείου τῆς Ἑλληνικῆς ψυχῆς, μὲ μιὰ χάρτα παρωδίας Συντάγματος καὶ ἐλευθεριῶν. Εἶναι ἀπαράδεκτος πρόκλησις καὶ προδοσία. Εἶναι προδοσία τῶν κοινῶν ἀγώνων. Προδοσία τοῦ αἵματος τῶν Ἑλλήνων καὶ τῶν Ἄγγλων. Προδοσία τῆς Ἰδέας τῆς ἐλευθερίας, ἐν ὀνόματι τῆς ὁποίας ἡ Βρεταννία ἠγήθη τῶν λαῶν καὶ ἐζή τησε προσφορὰ δακρύων καὶ αἵματος. Εἶναι πρόκλησις ἀπαράδεκτος, καθ' ἣν στιγμὴν ἀναγνωρίζεται τὸ δικαίωμα τῆς αὐτοδιαθέσεως καὶ ἀποδίδεται ἡ ἐλευθερία σὲ λαοὺς ἀπολιτίστους καὶ ἡμιαγρίους ἀκόμη, νὰ προβάλλεται ἄρνησις καὶ νὰ κρατεῖται ὑπὸ δουλείαν ἕνας λαός, ὅπως οἱ Ἕλληνες τῆς Κύπρου μὲ ἱστορία καὶ πολιτισμὸ χιλιάδων ἐτῶν.

Ἀφοῦ ἐπρόδωσαν τὸ αἷμα, ἀφοῦ ἐπρόδωσαν τὴ φιλία, ἀφοῦ ἐπρόδωσαν τοὺς ἰδίους τοὺς ἐχυτούς των οἱ Ἄγγλοι, ἐπροχώρησαν καὶ περαιτέρω. Ἐτόλμησαν ἀκόμη νὰ ἀμφισβητήσουν καὶ τῆς ἱστορίας τοὺς τίτλους. Ἐτόλμησαν νὰ ἀμφισβητήσουν καὶ τῶν Κυπρίων τὴν Ἑλληνικὴν καταγωγή. Πόσος τραγικὰ λησμονοῦν ὅμως. Δὲν ἀνατρέχουν στὴν ἱστορία. Δὲν θυμοῦνται, τουλάχιστον, ἕνα μεγάλο ἰδεαλιστὴ πολιτικό τους καὶ τὴν ὁμολογία του;

Ὁ Γλάδστων, τὸ 1880, διακήρυσσε:

«Ὁ τρόπος μὲ τὸν ὁποῖον κατελήφθη ἡ Κύπρος εἶναι ἀπαισχυντος. Καὶ πολυτιμοτάτη ἂν ἦταν γιὰ μᾶς ἡ προσάρτησις της, ὁ τρόπος τῆς προσαρτήσεως ἀτίμασε τὸν Ἀγγλικὸ χαρακτῆρα, γιατὶ ἀθέτησε ἐγκόρους συνθήκας».

«Οἱ Κύπριοι ἀποστρέφονται τὶς Ἀγγλικές ἀρχὲς καὶ μὲ ἀγωνία καραδοκοῦν τὴν ὥρα, ποὺ θὰ ἑνωθοῦν μὲ τοὺς ὁμαίμονας καὶ ὁμοθρήσκους ἀδελφούς των».

Αὐτὰ διακήρυσσε ὁ Γλάδστων. Ἀλλά, δυστυχῶς, ἡ σημερινὴ Ἀγγλία δὲν εἶναι ἡ Ἀγγλία τοῦ Γλάδστωνος!

Μήπως, ὅμως, εἶναι μόνον ὁ Γλάδστων; Ὁ σημερινὸς πρωθυπουργὸς τῆς Βρεταννίας, ὁ Οὐΐνστων Τσῶρτσιλ, τὸ 1907, ὡς ὑπουργὸς τῶν ἀποικιῶν τότε, δὲν διεκήρυξε τὴν Ἑλληνικότητα τῆς Κύπρου;

«Θεωρῶ—εἶπε—ὅτι ἡ πλειονότης τῶν κατοίκων τῆς Κύπρου, ἡ ὁποία εἶναι Ἑλληνικῆς καταγωγῆς, ἀποβλέπει στὴν ἑνωμάτωσί της μὲ ὅ,τι μπορεῖ νὰ ὀνομασθῆ ὡς μητέρα χώρα των, ὡς πρὸς ἕνα ἰδεῶδες, τὸ ὁποῖον ἀξίζει κανεὶς νὰ τὸ ἐπιδιώκη σοβαρῶς, θαρραλέως καὶ πεισμόνως. Τέτοιο αἰσθημα, εἶναι παράδειγμα πατριωτικῆς ὀφοσιώσεως, ἡ ὁποία τόσο εὐγενῶς χαρακτηρίζει τὸ Ἑλληνικὸ Ἔθνος».

Ἀλλὰ δυστυχῶς, ἡ σημερινὴ Ἀγγλία δὲν εἶναι ἡ Ἀγγλία τοῦ Τσῶρτσιλ τοῦ 1907. Καὶ ἀκόμη δυστυχέστερα: Ὁ σημερινὸς Κυβερνήτης τῆς Νταουνινγκ Στρὴτ 10, δὲν εἶναι ὁ Τσῶρτσιλ τοῦ 1907, δὲν εἶναι ὁ Τσῶρτσιλ τοῦ 1940 44.

Δυστυχῶς ἡ Ἀγγλία. Καὶ λησμονεῖ ἡ Ἀγγλία. Καὶ λησμονοῦσα, προδίδει. Προδίδει ὁ κ. Χόπκινσον, στὴ Βουλὴ τῶν Κοινοτήτων. Καὶ προδίδων προκαλεῖ.

Ἀλλὰ δὲν εἶναι πλέον πρὸς αὐτοὺς ὁ λόγος. Πρὸς αὐτοὺς, τώρα εἶναι μόνον ἡ ἐνοχλητικὴ ὑπόμνησις τῆς ἱστορίας. Ἡ ὑπόμνησις τῆς προδοσίας.

Μὲ τὴ σημερινὴ κατάθεσι τῆς ἐπισήμου προσφυγῆς τῆς Ἑλλάδος στὰ Ἡνωμένα Ἔθνη, ἐκεῖ, στὴ διεθνῆ Ἀμφικτιονία, ποὺ ὁ Καταστατικός της Χάρτης προεβλήθη ὡς ἐγγύησις τῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων, ὡς ἐγγύησις τῆς ἐλευθέρας αὐτοδιαθέσεως τῶν λαῶν, ἕνας ἀγών, πνευματικός, πρόκειται.

Πρὸς τὰ ἐκεῖ στρέφεται, τώρα, ὁ λόγος. Πρὸς τὰ ἐκεῖ, ἀπευθύνεται—ἔκρηξις ἀγανακτήσεως—ἡ φωνὴ τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, ὡς κραυγὴ δικαίου, γιὰ νὰ ζητήση δικαιοσύνη. Δικαίωσι τοῦ αἵματος. Δικαίωσι τῆς ἱστορίας. Σεβασμὸ καὶ διάσωσι τῆς Διεθνοῦς ἠθικῆς, ποὺ κινδυνεύει.

Καὶ τὴ δικαίωσι αὐτὴ τὴν ἀναμένουμε. Γιατί, ὅταν ἡ Ἑλληνικὴ ἀντιπροσωπεία φέρει τὰ βήματά της σὲ μέγαρο τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν, στὴν αἴθουσα τῆς συνελεύσεως, θὰ ἐμφανισθῆ, ἀπὸ τὰ βάθη τῶν αἰώνων μία σκιά. Θὰ εἶναι ἡ ἐπιβλητικὴ σκιὰ τῆς στρατιᾶς τῶν μυριάδων ἡρώων καὶ μαρτύρων τῆς Ἰδέας τῆς ἐλευθερίας. Θὰ εἶναι ἡ ἱστορία, ἡ ὁποία, στὰ ὦτα τῶν ἰσχυρῶν τῆς γῆς θὰ βροντοφωνήση:

...»Ἀποδώσατε τὸ δίκαιον. Ἀποδώσατε ἐλευθερία. Γιατί, ἄλλως, καὶ ἂν ἀκόμη οἱ δαίμονες τῆς κολάσεως ἐξεπολυθοῦν ἐναντίον τοῦ δικαίου τῶν Ἑλλήνων, αὐτὰ τελικὰ θὰ κατισχύση Καὶ τότε, τότε...»

Ἀλλά, αὐτὸ τὸ «τότε....» ἐλπίζουμε ὅτι δὲν θὰ ὑπάρξη. Γιατὶ πιστεύουμε ὅτι οἱ ἐλεύθεροι λαοί, ποὺ ἐκπροσωποῦνται στὰ Ἡνωμένα Ἔθνη θὰ ἀποδώσουν τὸ δίκαιο. Καὶ μὲ τὴν πεποίθησι αὐτὴ ἄς ἀναφωνήσουμε:

—Ζήτω ἡ Ἕνωσις.

—Ζήτωσαν τὰ Ἡνωμένα Ἔθνη.

Τελευταῖος ὁμιλητὴς εἶχεν ὁρισθῆ ὁ ἰατρὸς κ. Ἀνδρ. Μουνούσης, ἐκπροσωπῶν ὅλας τὰς ὀργανώσεις πολεμιστῶν Πατρῶν, τοῦ ὁποίου ὁ λόγος δημοσιεύεται εἰς τὴν α' σελίδα.

Οἱ λόγοι καὶ τῶν τεσσάρων ὁμιλητῶν, διεκόπτοντο συχνότατα ἀπὸ τὰς ὀρανεμήκεις ζητωκραυγὰς τοῦ πλήθους, ὁ ἐνθουσιασμὸς καὶ ἡ ἐθνικὴ ἔξαρσις τοῦ ὁποίου ὑπῆρξαν κάτι τὸ πρωτοφανὲς διὰ τὰς Πάτρας. Τὴν ἀνωσοφαίραν ἐδόνουν κυριολεκτικῶς ἐπὶ δύο συνεχεῖς ὥρας αἱ ἰαχαὶ τοῦ Παταϊκοῦ λαοῦ, ζητοῦντος τὴν ἄμεσον παράδοσιν τῆς Κύπρου εἰς τὴν μητέρα Ἑλλάδα καὶ τὴν ἀποχώρησιν τῶν Ἄγγλων τυράννων ἀπὸ τὰ ἱερὰ χώματα τῆς Ἑλληνικωτάτης μεγαλονήσου. Τέλος, ἐν μέσῳ ζητωκραυγῶν καὶ παντείων ἐκδηλώσεων, ἀνεγνώσθη ἀπὸ τὸν πρόεδρον τῶν ἀναπήρων καὶ θυμάτων πολέμου κ. Νικ. Παπούλιαν ψήφισμα διαμαρτυρίας, τὸ ὁποῖον ἐνεκρίθη διὰ βοῆς. Τὸ ψήφισμα, συντεταγμένον εἰς τὴν Ἀγγλικὴν γλῶσσαν, ἀπεστάλη τηλεγραφικῶς εἰς τὸν γεν. γραμματέα τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν, ἀντίγραφον δὲ τούτου εἰς τὴν Ἑλληνικὴν ἐπεξόθη ὑπὸ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου, ἵνα διαβιβασθῆ εἰς τὴν Κυβέρνησιν, εἰς τὸν Νομάρχην κ. Τσινσάραν, ἀναμένοντα εἰς τὸ σῆμα τοῦ Α' ἀστυνομικοῦ τμήματος.

Ἀπόπειρα κατὰ τοῦ Προξενείου

Ὀλίγον πρὸ τῆς διαλύσεως, τῆς συγκεντρώσεως εἰς τὴν πλατεῖαν Τριῶν Συμμάχων, πυκναὶ ὁμάδες νεαρῶν μαθητῶν καὶ τῆς ἐργαζομένης νεολαίας, μὲ ἀντιβρεττανικὰς ἐπιγραφὰς καὶ ἐνωτικὰ συνθήματα, συνεκρότησαν διαδήλωσιν εἰς τὰς κεντρικὰς ὁδοὺς τῆς πόλεως. Οἱ νεαροὶ διαδηλωταί, ἄδοντες καὶ κραυγάζοντες ὑπὲρ τῆς ἑνώσεως τῆς Κύπρου, ἀπεπειράθησαν ἐπανειλημμένως νὰ πλησιάσουν τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Μαιζῶνος Βρεττανικὸν Προξενεῖον καὶ τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Κορίνθου εἴκημα τῆς Ἀγγλικῆς Ἀκαδημίας, ἰσχυραὶ ὅμως δυνάμεις Ἀστυνομίας κατώρθωσαν νὰ τοὺς σταματήσουν. Οἱ διαδηλωταὶ προσεπάθησαν συγκεκριμένως νὰ διασπάσουν τὰς ζώνας τῶν ἀστυνομικῶν διαδοχικῶς ἀπὸ τὰς ὁδοὺς Ἁγίου Νικολάου, Ἑρμοῦ, Κορίνθου καὶ Ἁγίου Ἀνδρέου, ὡς καὶ ἀπὸ τῆς πλατείας Γεωργίου Α'. Οἱ ἀστυνομικοὶ ὅμως, διατηρήσαντες τὴν ψυχραιμίαν καὶ χρησιμοποιήσαντες ἠπίους καὶ κατευναστικὰς μεθόδους, κατώρθωσαν νὰ συγκρατήσουν τοὺς νέους, ἀποφυγοθλίψεις οὕτω καὶ τῆς παραμικρᾶς διασαλεύσεως τῆς τάξεως.

Δέον νὰ σημειωθῆ, ὅτι τόσον τὸ Ἀγγλικὸν προξενεῖον ὅσον καὶ τὸ κτίριον τῆς Βρεταννικῆς Ἀκαδημίας, ἦσαν ἐρμητικῶς κλεισμένα, ἀποσιαζόντων τῶν ἀρμοδίων καὶ λοιπῶν ὑπαλλήλων.

Δύναμις ἐξ ἄλλου ἀνδρῶν χωροφυλακῆς ὑπὸ τὸν ὑπομοίραρχον κ. Μαντᾶν ἐφρούρει τὴν ἐνΜινιτλογλίῳ εἰκίαν τοῦ Ἄγγλου προξένου κ. Μίτσελ.

Εἰς τὸ Λυρικόν

Πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς χθεσινῆς ἑσπερινῆς παραστάσεως τοῦ «Λυρικοῦ» ὁ διευθυντὴς τοῦ θιάσου Κοτοπούλη κ. Δημήτριος Μυράν, ὁ ὁποῖος σημειωτέον πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν ἐπέστρεψεν ἀπὸ μίαν περιοδείαν του εἰς τὴν Κύπρον, ἀφοῦ μετέφερε τὸν θερμὸν χαιρετισμὸν τῶν ὑποδούλων ἀδελφῶν πρὸς τὴν πρωτεύουσαν τῆς Πελοποννήσου, εἶπεν ὅτι καὶ ἀπὸ ἐδῶ διὰ τοῦ παμπατραϊκοῦ συλλαλητηρίου ξεπήδησε πρώτη ἡ ἰαχὴ τῆς ἐλευθερίας ποὺ σὲ λίγο θὰ φέρη τὴν ἑλληνικὴ μεγαλόνησο στὴν ἀγκαλιὰ τῆς μητέρας πατρίδος.

Τοὺς λόγους τοῦ κ. Μυράν, κατασυγκινημένοι οἱ θεαταί, κατεχειροκρότησαν ὄρθιοι ἐπὶ ἀρκετὰ λεπτὰ τῆς ὥρας.

Ὑπὸ εἰδικοῦ συνεργείου τοῦ ραδιοφωνικοῦ σταθμοῦ Πατρῶν ἐμαγνητοφωνήθησαν οἱ λόγοι καὶ γενικῶς ὁλόκληρον τὸ συλλαλητήριον τῆς πλατείας Τριῶν Συμμάχων. Τοῦτο μετεδόθη εἰς εἰδικὴν ἐκπομπὴν τοῦ σταθμοῦ περὶ τὴν 10ην μ. μ.

ΨΗΦΙΣΜΑ

Ὁ Λαὸς τῶν Πατρῶν ἐμπλεως ἐθνικῆς ἀγανακτήσεως, διότι διαπιστώνει ποδοπατουμένας τὰς θεμελιώδεις ἀρχὰς τῆς ἐλευθερίας καὶ τοῦ δικαιώματος τῆς αὐτοδιαθέσεως τῶν λαῶν, ὑπὲρ ὧν ἡ Ἑλλὰς προσέφερεν ἄμετρον θυσίαν αἵματος, συνῆλθε σήμερον εἰς Πάνδημον Συλλαλητήριον διαμαρτυρίας, συγκροτηθὲν εἰς τὴν πλατείαν Τριῶν Συμμάχων.

Κατ' αὐτὸ ὁ Πατραϊκὸς Λαός, ἀκούσας τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου του καὶ τῶν ὁμιλητῶν.

Ἀπεφάσισε καὶ ἐψήφισεν ὁμοφώνως, ἐσυνῇ βοῇ, τὰ κάτωθι:

1) Διαπιστώνει ὅτι ἡ Ἀγγλικὴ ἐπιμονὴ ὅπως κρατῇ ὑπόδουλον τὸν Ἑλληνικὸν Λαὸν τῆς Μεγαλονήσου Κύπρου, ἀποτελεῖ ἀθέτησιν τῶν ἀρχῶν, ὑπὲρ τῶν ὁποίων οἱ ἐλεύθεροι λαοὶ καὶ ἰδιαιτέρως ἡ Ἑλλάς, προσέφερον τὸ αἷμα των, κατὰ τὸν τελευταῖον πόλεμον.

2) Διαπηρύσσει τὰ ἀπαράγραπτα Ἱστορικὰ καὶ Ἐθνολογικὰ δικαιώματα τῶν Ἑλλήνων τῆς Κύπρου, νὰ ἀποκτήσωσι τὴν ἐλευθερίαν των καὶ νὰ ἑνωθῶσι μὲ τὴν Μητέρα Ἑλλάδα.

3) Διαμαρτύρεται καὶ διατρανώνει τὴν ἀγανάκτησίν του διὰ τὴν προκλητικὴν ἐναντίον τοῦ Ἐθνικοῦ πόθου τοῦ ὑπερηφάνου Ἑλληνικοῦ Λαοῦ, δηλώσιν τοῦ ὑπουργοῦ κ. Χόπκινσον, εἰς τὴν Βουλὴν τῶν Κοινοτήτων, ὡς καὶ διὰ τὰ ληφθέντα καταπιεστικὰ μέτρα εἰς τὴν νῆσον, πρὸς κατάπνιξιν τῆς ἀλυτρώτου φωνῆς τῶν Κυπρίων.

4) Ἀποφασίζει νὰ ἀπευθύνῃ τηλεγραφικῶς τὴν παροῦσαν ἐντονωτάτην διαμαρτυρίαν πρὸς τὰ Ἡνωμένα Ἔθνη, νὰ διακηρύξῃ τὸ ἀπαράδεκτον τῆς περαιτέρω ὑπὸ ἀποικιακὸν καθεστὼς δισβιώσεως τῶν Ἑλλήνων τῆς Κύπρου καὶ νὰ ζητήσῃ τὴν συναντίληψιν καὶ ὑποστήριξιν τοῦ ΟΗΕ καὶ ὅλων των ἐλευθέρως σκεπτομένων ἀνθρώπων διὰ τὴν ἀπόδοσιν τῆς ἐλευθερίας εἰς τὴν Κύπρον καὶ τὴν Ἕνωσίν της μὲ τὴν Μητέρα Ἑλλάδα.

Ἐν Πάτραις τῇ 20ῇ—8—1955

† Ὁ Μητροπολίτης Πατρῶν
ΘΕΟΚΛΗΤΟΣ

Ὁ Δημαρχῶν Πατρέων
Κ. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ

ΤΑ ΜΕΛΗ

(Ἕπονται αἱ ὑπογραφαὶ τῶν Προέδρων ὅλων τῶν Ὀργανώσεων τῆς πόλεως)

ΕΙΣ ΤΟΝ ΠΥΡΓΟΝ

ΠΥΡΓΟΣ. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). Μὲ συμμετοχὴν 15.000 περίπου λαοῦ συνεκροτήθη χθὲς τὸ ἀπόγευμα τὸ συλλαλητήριον ὑπὲρ τῆς Κύπρου τῇ συμμετοχῇ τῶν κατοίκων τῶν περὶ τὴν χωρίων.

Οἱ διαδηλωταὶ συνεκεντρώθησαν εἰς τὴν πλατεῖαν Ἐπαρχείου ὅπου ἀνεπτύχθησαν δεήσεις εἰς τὸ ἡρῶον τῶν πεσόντων ὑπὲρ τοῦ Κυπριακοῦ ἀγῶνος.

Ἀκολούθως τὸ πλῆθος κατηυθύνθη εἰς τὴν πλατεῖαν Δημαρχείου ὅπου ἔλαβεν χώραν ἡ αἱμοδοσία 20 ἐφέδρων Ἀξιωματικῶν τοῦ Νομοῦ Ἠλείας ὡς συμβολὴ ὑπὲρ τοῦ ἀγῶνος τῆς Μεγαλονήσου.

Κατὰ τὴν λῆψιν τοῦ αἵματος τοῦ ἐφέδρου ἀξιωματικοῦ Μιχαὴλ Σταθοπούλου ὑπὸ τοῦ ἰατροῦ πατρός του Ἰωάννου Σταθοπούλου προσεφώνησεν οὗτος τὸν νέον μαχητὴν καὶ ἐν συνεχείᾳ ὁ Σεβ. Μητροπολίτης κ. Γερμανός, ἐξῆρε τὸν ἀγῶνα τῆς Ἑλλάδος εἰς ὅλους τοὺς ἐκπελαιστικοὺς τομεῖς καὶ ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας, τονίσας ὅτι ὁ κ. Τσῶρτσιλ δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ παρακρατήσῃ περισσότερον τὴν Κύπρον, τῆς ὁποίας τὴν Ἑλληνικότητα ἀποδεικνύουν πλεῖστα ὅσα δεδομένα.

Μετὰ τὴν συγκινητικὴν αὐτὴν τελετήν, ἧς ἐφωτογραφήθη πολλαπλῶς ἀπὸ ἀπεσταλμένους ξένων ἐφημερίδων καὶ πρακτορείων εἰδήσεων, οἱ ἔφεδροι ἀξιωματικοί, συνοδευόμενοι μέχρι τῆς εἰσόδου τῆς πόλεως ὑπὸ τοῦ Σεβασμιωτάτου, τοῦ κλήρου, τῶν ἀρχῶν καὶ πλήθους κόσμου, ἠρχισαν τὴν πορείαν πρὸς τὰς Ἀθήνας. Οἱ ἀξιωματικοὶ θὰ εὑρίσκωνται τὴν 3ην πρωΐνὴν εἰς Γαστούνην, ὅπου θὰ τοὺς γίνῃ ὑποδοχή, ἐκεῖθεν δὲ θὰ ὁδεύσουν πρὸς Δεχαινὰ καὶ Βάρδαν, ὅπου θὰ φθάσουν τὴν 8ην ἑσπερινήν, τὴν δὲ πρωΐαν τῆς Κυριακῆς θὰ εἰσέλθουν εἰς Κ. Ἀχαΐαν καὶ τὴν 11ην τῆς ἰδίας ἡμέρας εἰς Πάτρας. Τούτους συνοδεύει ὁ Κύπριος ἰατρὸς κ. Μαυρογένης, κομίζουν δὲ 2 φιαλίδια αἵματος, ἕνα διὰ τὸν κ. Τσῶρτσιλ καὶ τὸ ἄλλο διὰ τὸν ἱεράρχην κ. Μακάριον μὲ ἀνάλογα ψηφίσματα.

Συλλαλητήρια συνεκροτήθησαν ἐπίσης εἰς Ἀμαλιάδα, Γαστούνην, Δεχαινὰ, Κρέστενα καὶ ἄλλα κέντρα τοῦ νομοῦ καὶ τῶν ἐπαρχιῶν Ὀλυμπίας καὶ Τριφυλίας.

ΟΙ ΒΑΣΙΛΕΙΣ ΜΑΣ ΑΝΕΧΩΡΗΣΑΝ ΕΙΣ ΙΤΑΛΙΑΝ

= Η ΚΡΟΥΑΖΕΡΑ ΤΩΝ ΕΞΤΕΜΜΕΝΩΝ

ΑΘΗΝαι. Τὴν νύκτα χθὲς οἱ Βασιλεῖς συνοδευόμενοι ὑπὸ τοῦ Διαδόχου καὶ τῶν πριγκηπισσῶν ἀνεχώρησαν εἰς Νεάπολιν Ἰταλίας ἐπιβιβάζοντες πολεμικοῦ πλοίου, προκειμένου, ἐπιβιβαζόμενοι ἐκεῖθεν τοῦ «Ἀγαμέμνονος» μετὰ τῶν ὑψηλῶν προσκεκλημένων των, νὰ πραγματοποιήσουν τὴν γνωστὴν κρουαζιέραν ἀνὰ τὰς ἑλληνικὰς νήσους.

Εἰς Κεφαλληνίαν ἀπετεφρώθη παράπηγμα

Εἰς τὸ χωρίον Σδορονάτα τῆς Κεφαλληνίας ἀπετεφρώθη ὁλοσχερῶς τὸ παράπηγμα τοῦ Κων Ν. Σέρρα. Τὸ πῦρ προεκλήθη ἀπὸ σίδηρον τοῦ σιδηρώματος ἐξ ἀμελείας τῆς θυγατρὸς τοῦ Σέρρα, Λαυρεντίας, ἐτῶν 25.

Η ΠΡΟΣΦΥΓΗ, ΔΟΚΙΜΑΣΙΑ ΤΟΥ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΚΥΡΟΥΣ ΤΟΥ ΟΗΕ

Ο κ. ΚΥΡΟΥ ΕΞΗΓΕΙ ΤΗΝ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑΝ

Δηλώσεις τοῦ κ. Στεφανοπούλου

ΑΘΗΝΑΙ. Ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Στεφανόπουλος ἀναφερόμενος εἰς τὴν Ἑλληνικὴν προσφυγὴν διὰ τὸ Κυπριακὸν ἐδήλωσε τὰ ἑξῆς:

—Ἀπευθυνόμεθα πρὸς τὸν ΟΗΕ, ζητοῦντες ἱκανοποίησιν ἀφοῦ ματαίως ἐζητήσαμεν φιλικὴν διευθέτησιν τοῦ Κυπριακοῦ ζητήματος μετὰ τῆς Βρεταννικῆς Κυβερνήσεως.

Ἔχομεν τὴν πεποίθησιν ὅτι ὁ Ὀργανισμὸς ἐπὶ τοῦ ὁ ποίου τόσας βασίζει ἐλπίδας ἡ ἀνθρωπότης θὰ ἀνταποκριθῇ εἰς τὸ δίκαιον αἴτημα τοῦ λαοῦ τῆς ἐλευθέρας Ἑλλάδος καὶ τῆς Κύπρου.

Ἐὰν παρ' ἐλπίδα συμβῇ τὸ ἀντίθετον, ἐὰν ὁ ΟΗΕ ἀποδειχθῇ ἀνίσχυρος νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν ἐλευθερίαν καὶ τὰ δικαιώματα ἑνὸς λαοῦ, τότε τὸ ἠθικόν του κῦρος θὰ κλονισθῇ παγκοσμίως.

Ἐξ ἄλλου ὁ Γεν. Διευθυντὴς τοῦ ὑπουργείου Ἐξωτερικῶν κ. Κύρου, εἰς ἀνακοινώσεις ἐπὶ τῆς προσφυγῆς διὰ τὴν Κύπρον, εἶπεν:

—Θὰ ἤθελα νὰ ἐπισύρω τὴν προσοχὴν ἐπὶ τοῦ ἑξῆς γεγονότος. Ὅταν ἐν Κράτος ζητῇ παρὰ τῆς γεν. συνελεύσεως τὴν ἐγγραφὴν ἑνὸς θέματος, γίνεται τοῦτο διὰ μιᾶς ἐπισταλῆς τοῦ ἀντιπροσώπου τοῦ κράτους, συνεδευομένης μὲ ἕνα ἐπεξηγηματικὸν